

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ भगवन्निति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

सुखं वसति धर्मात्मादिविदेवगणैः सह ॥ वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहः सदा ॥ ५७ ॥ सत्वस्यः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो नियतः शुचिः ॥ वीराध्वानं प्रपद्ये घस्तस्य
लोकाः सनातनाः ॥ ५८ ॥ कामगेन विमानेन सर्वैश्चरति च्छंदतः ॥ शक्रलोकगतः श्रीमान्मोदते च निरामयः ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि अनुशासनोदानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ उमोवाच भगवन्भगनेत्रघ्नपू
ष्णोदंतनिपातन ॥ दक्षक्रतुहरत्र्यक्षसंशयो मे महानयं ॥ १ ॥ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वमुत्सृष्टं स्वयं भुवा ॥ केन कर्मविपाकेन वैश्या गच्छति शूद्रतां ॥ २ ॥ वैश्यो वा
क्षत्रियः केन द्विजो वा क्षत्रियो भवेत् ॥ प्रतिलोमः कथं देवशक्यो धर्मो निवर्तितुं ॥ ३ ॥ केन वा कर्मणा विप्रः शूद्रयो नौ प्रजायते ॥ क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्म
णा विभो ॥ ४ ॥ एतन्मे संशयं देव वद भूतपतेनघ ॥ त्रयो वर्णाः प्रकृत्येह कथं ब्राह्मण्यमाप्नुयुः ॥ ५ ॥ महेश्वर उवाच ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं निसर्गाद्ब्राह्मणः
शुभे ॥ क्षत्रियो वैश्यश्च शूद्रौ वा निसर्गादिति मे मतिः ॥ ६ ॥ कर्मणा दुष्कृतेन हस्थानाद्ब्रह्मस्यति वै द्विजः ॥ ज्येष्ठं वर्णमनुप्राप्य तस्माद्रक्षेत वै द्विजः ॥ ७ ॥ स्थितो ब्रा
ह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति ॥ क्षत्रियो वाथ वैश्यो वा ब्रह्मभूयं स गच्छति ॥ ८ ॥ यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य क्षात्रं धर्मं निषेवते ॥ ब्राह्मण्यात्सपरिभ्रष्टः क्षत्रयो नौ प्रजा
यते ॥ ९ ॥ वैश्यकर्म च यो विप्रो लोभमोहव्यपाश्रयः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा ॥ १० ॥ स द्विजो वैश्यतामेति वैश्यो वा शूद्रतामियात् ॥ स्वध
र्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुते ॥ ११ ॥ तत्रासौ निरयं प्राप्तो वर्णभ्रष्टो बहिष्कृतः ॥ ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टः शूद्रः समुपजायते ॥ १२ ॥ क्षत्रियो वा महाभागे वैश्यो
वा धर्मचारिणि ॥ स्वानिकर्माण्यपाहाय शूद्रकर्म निषेवते ॥ १३ ॥ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टो वर्णसंकरतां गतः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रत्वं याति तादृशः ॥ १४ ॥
यस्तु बुद्धः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञानवान् शुचिः ॥ धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमश्नुते ॥ १५ ॥ इदं चैवापरं देवि ब्रह्मणा समुदाहृतं ॥ अध्यात्मं नैष्ठिकं सद्भिर्धर्मकामै
र्निषेव्यते ॥ १६ ॥ उग्रान्नं गर्हितं देवि गणान्नं श्राद्धसूतकं ॥ दुष्टान्नं नैव भोक्तव्यं शूद्रान्नं नैव कर्हिचित् ॥ १७ ॥ शूद्रान्नं गर्हितं देवि सदा देवैर्महात्मभिः ॥ पितामह
मुखोत्सृष्टं प्रमाणमिति मे मतिः ॥ १८ ॥ शूद्रान्नेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ आहिताग्निस्तथा यज्वास शूद्रगतिभाग्यवेत् ॥ १९ ॥